

ויקראו אל משה הפקדים אשר לאלפי הנבא שרי
האלפים ושרי המאות ואמרו אל משה עבדיך
נשא את ראש אנשי המלחמה אשר בידו ולא
נפקד ממנו איש ונקרב את קרבן יהוה איש אשר
מצא כלי זהב אעקרה ונמיד טבעת עגול וכוכב
לכפר על נפשתינו לפני יהוה ויקח משה ואלעזר
הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה ויהי כל זהב
התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אנה שבע
מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת
שרי המאות אנשי הנבא בידו איש לו ויקח משה
ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות
ויבאו אהו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל
לפני יהוה

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד
ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום
מקום מקנה ויבאו בני גד ובני ראובן ואמרו אל
משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר
עשרות ודיבן ועזר ונמרה וזשבון ואלעלה ושכם
ונבו ובען הארץ אשר הנה יהוה לפני עדה ישראל
ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה

אם מנאנו דן בעיניך יהן את הארץ הזאת לעבדיך
לאזנה את העברתו את הירדן ואמר משה לבני
גד ולבני ראובן האזינם יבאו למלחמה ואתם תשבנו
פה ולמה תנאון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ
אשר נתן להם יהוה כה עשו אבהיכם בשלחי אתם
מקדש ברנע לראות את הארץ ויעלו עד נחל
אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל
לכלות בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה ויעזר
אף יהוה ביום ההוא וישיבע לאמר אם יראו האנשים
העללים מבוצרים מבין עשרים שנה ומעלה את הארץ
אשר נשיבתי לאברהם ליעזק וליעקב כי לא מלא
אזרי נהתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי
מלאו אזרי יהוה ויעזר אף יהוה בישראל ויניעם
במדבר ארבעים שנה עד תב כל הדור העשה הרע
בעיני יהוה והנה קמותם תחת אבהיכם תרבות
אנשים זוטאים נספות עוד על זרוע אף יהוה אל
ישראל כי תשובו מאזרו ויסף עוד להניחו
במדבר ושחתם לכל העם הזה

ויגשו אליו ואמרו גדרת באך נבנה למקננו פה וערים לעמנו
ואנחנו נזדקף חטים לפני בני ישראל עד אשר
אם הביאנום אל בוקנום וישב נפנו בערי המבצר
מפני ישיבי הארץ לא נשוב אל בתינו עד התחיל
בני ישראל איש מזולתו כי לא נחל אתם מעבר
לירדן והלאה כי באה מזולתנו אלינו מעבר
הירדן מזרחה

ויאמר אליהם משה אם העשית את הדבר הזה אם
תחלתו לפני יהוה למלחמה ועבר לכם כל זכרון
את הירדן לפני יהוה עד הרישע את איביו מפניו